CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL
Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, Bucureşti, cod poştal: 020027
Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31
021.310.23.57, 021.316.31.33
Cod fiscal: 10464660 E-mail: ces@ces.ro www.ces.ro

Membru fondator al Asociaţiei Internaţionale a Consiliilor Economice şi Sociale şi Instituţiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice şi Sociale şi Instituţiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic şi Social este organ consultativ al Parlamentului şi al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înfiinţare, organizare şi funcţionare." *(Art. 141 din Constituţia României revizuită)*

Biroul permanent al Senatului
Bp.524../16.10.2026

Nr. 6729/14.10.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (b524/23.09.2026)

Biroul permanent al Senatului
L623 /2.11.2026

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea şi funcţionarea Consiliului Economic şi Social, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare şi funcţionare, Consiliul Economic şi Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (b524/23.09.2026).*

CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea şi funcţionarea Consiliului Economic şi Social, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în şedinţa din data de 14.10.2026, desfăşurată online, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Regulamentul de organizare şi funcţionare, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare:**

- Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările şi completările ulterioare, va fi abrogată în curând, odată cu adoptarea actului normativ care va transpune Directiva (UE) 2023/2225 (CCD2). Directiva Europeană trebuia transpusă până la 20 noiembrie 2025 şi să intre în vigoare din 20 noiembrie 2026. În data de 30 ianuarie 2026, Comisia Europeană

a trimis României scrisoare de punere în întârziere pentru netranspunerea Directivei, iar, în aceeași zi, Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului a publicat proiectul de ordonanță de urgență de transpunere, în procedura transparenței decizionale. Actul de transpunere (fie el lege sau ordonanță) va abroga Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, care va rămâne aplicabilă doar contractelor în curs. Orice necesitate reală de reglementare ar trebui analizată unitar în cadrul transpunerii Directivei (UE) 2023/2225, astfel încât soluția națională să fie coerentă cu opțiunile legiuitorului european și cu limitele de armonizare stabilite de aceasta. Astfel, adoptarea propunerii legislative înainte de finalizarea procesului de transpunere ar introduce modificări într-un act normativ care urmează să fie abrogat și ar crea, pentru o perioadă limitată, regimuri legislative succesive. Din această perspectivă, propunerea legislativă contravine exigențelor de corelare, stabilitate și sistematizare prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- în legătură cu verificarea identității consumatorului prevăzută de legislația specifică privind spălarea banilor, art. 30^1 al propunerii legislative prevede anumite obligații privind verificarea identității consumatorului. Or, modalitatea de identificare este deja reglementată prin legislația AML - Anti-Money Laundering (Combaterea Spălării Banilor, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și reglementările secundare). În plus, din 10 iulie 2027 se va aplica Regulamentul AMLR (EU) 2024/1624 publicat în Jurnalul Oficial al UE la 19 iunie 2024, ce prevede și modalitatea de identificare. Astfel, obligațiile de identificare și verificare a identității clientului, inclusiv la distanță, fac parte din măsurile de cunoaștere a clientelei reglementate de legislația specială privind spălarea banilor, iar instituțiile financiare nebancare sunt entități raportoare potrivit Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative. Mai mult, reglementările secundare aplicabile instituțiilor financiare nebancare (a se vedea și Regulamentul BNR nr. 2/2019 privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului precum și Norma ADR - Autoritatea pentru Digitalizarea României privind procedura de identificare) prevăd inclusiv procedura de identificare la distanță prin mijloace video. Atragem atenția și asupra suprapunerii de competențe între autorități: conformitatea procesului de identificare este supravegheată, din perspectivă AML - Anti-Money Laundering (Combaterea Spălării Banilor), de BNR

(Banca Națională a României) sau de ONPCSB (Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor), după caz. Prin completarea art. 86, propunerea legislativă atribuie ANPC (Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor) competență de sancționare pentru aceeași operațiune, după un standard diferit. Prin urmare, soluția propusă nu răspunde mecanismului real al fraudelor descrise în expunerea de motive. În cazurile bazate pe date de identitate sustrase sau pe conținut sintetic sunt utilizate, de regulă, acte de identitate reale și valabile, astfel încât interogarea Registrului național de evidență a persoanelor ar confirma numai existența și valabilitatea actului, nu și faptul că persoana care contractează este titularul acestuia. Protecția efectivă rezultă din verificarea biometrică și din detectarea prezenței reale (liveness), deja impuse de cadrul AML și aplicate de creditori;

- modificările propuse cu privire la documentul emis la încetarea creditului sunt reduntante, legislația actuală recunoscând deja dreptul consumatorului de a primi, din oficiu și gratuit, o confirmare privind situația obligațiilor sale la încetarea contractului. Propunerea legislativă nu acoperă, din această perspectivă, un vid legislativ, ci dublează obligația existentă prin impunerea unui document suplimentar și a unui nivel de detaliu disproporționat.
- se observă o îngreunare nejustificată a procesului de acordare a creditelor, în special a fluxurilor digitale: Art. 30^1 nou introdus ar condiționa acordarea oricărui credit la distanță de interogarea Registrului național de evidență a persoanelor pentru un set extins de date, cu excepția utilizării unui mijloc de identificare electronică având nivel de asigurare „ridicat". Din perspectivă operațională, această condiționare poate prelungi fluxul de acordare a creditului, poate genera dependențe față de disponibilitatea infrastructurii publice și poate împiedica utilizarea altor soluții digitale care asigură un nivel adecvat de siguranță. Legislația ar trebui să stabilească rezultatul care trebuie atins, respectiv identificarea corespunzătoare a clientului și prevenirea fraudei, iar nu să impună în mod rigid o anumită arhitectură tehnică de identificare. O asemenea abordare limitează neutralitatea tehnologică, îngreunează introducerea unor soluții digitale noi și poate conduce la blocarea unor fluxuri care oferă un nivel adecvat de siguranță prin alte mijloace;
- propunerea legislativă riscă să creeze o soluție națională care nu este aliniată arhitecturii Directivei (UE) 2023/2225 (CCD2), care urmărește instituirea unui cadru european adaptabil creditării online și evoluției tehnologice, construit pe cerințe funcționale și pe neutralitate tehnologică. Prin contrast, propunerea legislativă consacră la nivel național o metodă tehnică determinată pentru identificarea în cazul

contractelor la distanță, înainte ca opțiunile de transpunere a Directivei să fie stabilite în mod unitar. Astfel, o obligație tehnică rigidă adoptată separat de procesul de transpunere a CCD2 riscă să devină depășită sau să necesite o nouă modificare legislativă imediat după intrarea sa în vigoare. Reglementarea națională trebuie construită împreună cu noul cadru european, nu anticipată fragmentar;

- considerăm că sancțiunea civilă privind inopozabilitatea contractului este excesivă și poate genera insecuritate juridică. În propunerea legislativă se arată că, în lipsa dovezii verificării, creditorul *„nu poate opune contractul de credit persoanei ale cărei date de identitate au fost utilizate [...] fără acordul său"*. În paralel, creditorul trebuie să rectifice raportările către sistemele de evidență a riscului în 5 zile lucrătoare. Soluția legislativă asociază unei cerințe probatorii și formale o consecință de drept civil deosebit de severă. Într-un litigiu privind consimțământul, instanța ar trebui să poată analiza ansamblul probelor referitoare la încheierea contractului, iar absența unei anumite dovezi tehnice prevăzute de art. 30[1] nu ar trebui să echivaleze automat cu inexistența unei relații contractuale opozabile. Apreciem că o asemenea echivalență contravine principiilor securității raporturilor juridice și proporționalității sancțiunii;
- de asemenea, obligațiile privind toate notificările sunt excesiv de formaliste și contrare digitalizării. Propunerea legislativă modifică art. 44 astfel încât orice notificare adresată consumatorului trebuie să fie semnată, datată și să aibă număr de înregistrare, iar transmiterea trebuie efectuată printr-un mijloc care asigură confirmarea primirii. Nerespectarea cerințelor determină lipsa efectelor față de consumator. În prezent, legislația aplicabilă cere deja semnătura, data și număr de înregistrare, sub sancțiunea nulității;
- noutatea propusă de propunerea legislativă constă în obligația generală de confirmare a primirii, care poate produce consecințe disproporționate asupra comunicării digitale. Dacă efectul juridic al notificării depinde de confirmarea primirii de către destinatar, creditorul devine dependent de conduita consumatorului pentru producerea efectelor comunicării. În opinia noastră, standardul actual al transmiterii notificărilor pe suport durabil este proporțional și suficient, iar introducerea unor obligații suplimentare ar complica nejustificat procesele operaționale ale creditorilor.

Președinte,

Sterică FUDULEA

Digitally signed by Fudulea Sterica
Date: 2026.10.15 14:07:08 EEST